

leidis ta mõnda, mis ta nõkka järrel olli, mis kõgis eht toas laua pealt mahha langes; leiwa-rajotked, lihha sutäied, kartuhvuli kored, kondid; need ollid, kust ta wahhest veel rasotest nõktida sai. Kui kegi maearahiva seast, kes kõik jo muidugi ta sobrad ollid, tedda paitasid, laskis ta ennast hea melega fätte wöötta; ja lendas ka isse tupp, ni pea kui hukken eht uks lahti tehti. Ta hulkus siis kaarna wisi järrel aeglaste sam-mudega seuna ja tenna wadates laudade ja piin-kide peal, ja hüppas ka wahhest kellegi ölla peale eht pähbä. Sedda wööib nüüd iggaüks arivata et Raakhaus (sedda nimine olli naad temunale panmid), armas wöeras olli, maea=rahwale talve aeal sureks römuks. Agga sesamma wöeras piddi Tobri maeas mitmesugust luggu näggema. Seal juhtus, ni kui nüüdkri veel mönnes perre-konnas, et mõnda hädda olli kannatada: rahhe-saddo peksis Tobri wissa mahha, ta sai wahhest leikuse aeal waervalt agga neljast jäggu seit, mis muil aastail olli samud; linnupudest sai ta wägga wähbä met, ja süggise surri veel ta kõige parrem lehm ärra. Need äppardused rikkusid temma weikest maeapiddamist. Tobri müüs ühhe weikese tüki omma pöllumaast ärra, et agga omma kõige tarvilisemad asjad wöös wahhen-

dada, ja piddi veel pealegi wölgu teggema, isma lotusetä, et neid jälle pea wöiks maksta. Temmal olli ühhe kõiwiva mehhega wölgu, kes rahha kukru waisto ütles: „sinna oled mo rö-müstaja!” Se wöttis Tobri käest sured in-tressid, ja elli sedda rahha agga selle nöuga laenamud, et ta pea waese mehhе pärrandust wöiks üsna omma fätte rijsuda. Teine aasta selle järrel ei tonud paraku mitte abbi, vaid jälle wilja ikkaldust. Kui müüd talv fätte joudis, ajas ihmus mees isma armuta wölnikku peale, et wölla ärrata sjuks; wiimne aeg joudis fätte, mis ta maksmiseks olli märanud. Tobri pallus tedda, nüüd veel tulleva fewwadeni kannatada, millal ta lotis omma weikest kohta surema fas-suga ärra müa, ja siis majal enneole uit ellu-aoset ottsda. Agga se wiwitüs olli ahue mehhе waastu meelt; wist ta kartis, et Tobri maad kassimaks saaksid aetud, kui temma nende eest tahtis anda. Uhhel päival tulli temma kohtu teenritega äkkitselt Tobri maeasse ja wöttis ta wiimse lehma, wanniemate ja laste wodid ja mu krami ärra. Peale sedda ähvardas ta veel, kui mitte wölg neljateistkümnne päwa pärast ei olleks makstud, jälle tulla, ja Tobrit wangitorni heita, ja temma ülesjänud warra keit ärra müa.